

Han som tok benveien

Odd Bjerkan

D E T S K A L N O K G Å!

Av Reidar Jørgensen

Mel.: Jungmann Jansson.

Ut på Lønset stod ei hytte — Sliperstugu — gammel, grå.
Dit kom Fridthjov med sitt kompani — de b'ynte titte på.
Brun sa: Denne hytta bør ved Gjevilvatnets strender stå!
Alle andre tvilte sterkt, men Brun sa: Hei, det skal nok gå!

Jo, det gikk — og så fikk hytta plass ved setra til han Knut,
T.T.-vimplen kom på stanga, så kom gjester jamt og trutt.
Alle soveplasser opptatt — ennå venter tredve på
plass for natta — men vertinna smiler: Jo, det skal nok gå!

For det var så my' som trakk — her inn' ved Gjevilvatnes strand.
Okla, Kamman, Blåhø, Hornet — makan fins ei i vårt land.
Her var blomster, bjørk og vidje, mosetepper — myke grå,
her var alt hva du begjærer — klart at dette måtte gå!

Men et sted går der en grense, selv for T.T.s hjerterom —
folk på gulv, på bord og stoler, folk i alle benkerom.
Trøtte vandrere står utafor og trygler om å få
rom for natta — nei, i lengden kunne ikke dette gå!

*Les aviser, sier Finn, der kan du finne mye rart!
Gammelt hus til salgs på Syrstad — kamerater, det er klart,
Roar, Arne, Eyvind bli med, vi må opp og titte på!
Luft i luka, skralle greier, men tross alt — det skal nok gå!*

*Det ble planer, det ble arbeid, og du kan nok lett forstå
hvordan kara grublet dag og natt om T.T. hadde rå'.
Troens mann gikk av med seiren, Arne sa: Du ska' nok sjå
når vi tar i alle sammen, er det klart at det skal gå!*

*Også denne gangen gikk det, bare se deg rundt omkring —
her er vent og her er vakkert, og vi savner ingen ting.
Og på slutningen av visa, vil vi alle foreslå
T.T.s motto for all framtid: Hei og hå, det skal nok gå!*

PÅ INTERSKANDINAVISK PULKTUR I JOTUNHEIMEN

Av Reidar Aasmo

Vårregnet siler jevnt og tett ned over Vinstra. Markene omkring er brune og bare, en ser såvidt de siste restene av vinterens snømengder høyt oppe i dalsidene.

Det var palmesøndag 1950, og jeg sto på stasjonen og ventet på toget fra Oslo med resten av deltakerne til det jeg håpet skulle bli alle tiders påsketur: Interskandinavisk pulktur gjennom Jotunheimen — basert på overnatting ute i snøen. — Pulker med nødvendig tilbehør utlånes av «Skid- och Friluftsförbundet» om nødvendig. En plass ledig på laget. — Omtrent slik var tilbudet som T. T.s sekretær hadde slått opp på Høgskolen. Vi var mange som meldte oss, og da førstemann trakk seg, ble jeg den heldige, og for det takker jeg både Trondhjems Turistforening og skjebnen.

Initiativet til turen var svensk, ledelsen svensk-norsk, idet kaptein Gösta Frohm fra Sverige var den som sto bak det hele, mens den norske Friis Baastad som var kjent med terrenget vi skulle ferdes i, hadde ansvaret for ruta som ble fulgt. — Hele gjenget skulle komme til å bestå av 6 svensker, som alle representerte «Svenska Iglooklubben», 6 norske, hvorav 4 fra Krigsskolen, og undertegnede fra Høgskolen i Trondheim, 3 finner og 2 dansker.

— Så endelig kom toget, og de triste refleksjoner over vær og føre ble snart glemt i travelheten med å oppfatte 16 nye navn, og så var det å få sving på sakene — pulker, skjæker, ski og annet utstyr kom av toget i en fart —. Etter at vi senere hadde fått alle sakene opp i en lastebil og kjørt av gårde, var det anledning til å samles om kaffebordet på stedets turisthotell, mens vi ventet på bussleilighet.